

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 720/2020
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Raiffeisen bank“ АД Београд, против туженог мал. АА из ..., ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Пожаревцу и Другог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Пожаревцу.

Образложење

Извршни поверилац је Основном суду у Пожаревцу дана 28.12.2017. године, поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе, ради наплате дуга у износу од 199.033,63 динара, са припадајућом законском затезном каматом. У предлогу је наведено да ће се у случају подношења приговора против решења о извршењу од стране извршног дужника, поднети предлог сматрати тужбом, а предметни списи уступити Другом основном суду у Београду.

Основни суд у Пожаревцу је донео решење о извршењу И Ив 340/17 од 18.01.2012. године, на које је извршни дужник изјавио приговор, при чему није истакао приговор месне ненадлежности Основног суда у Пожаревцу.

Решењем Основног суда у Пожаревцу Ипв Ив 11/19 од 20.05.2019. године, усвојен је приговор извршног дужника и решење о извршењу је стављено ван снаге у делу којим су одређени средство и предмет извршења, укинута су све спроведене радње и одлучено је да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога пред Другим основним судом у Београду.

У образложењу цитираног решења наведено је да је одлука да се предметни списи доставе Другом основном суду у Београду донета с обзиром да је Уговором о кредиту у случају спора предвиђена надлежност Другог основног суда у Београду.

Други основни суд у Београду није прихватио надлежност у овој правној ствари већ је уз пропратни акт П 4046/20 од 18.12.2020. године, предмет доставио Врховном касационом суду у циљу решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011, 101/2013, 40/2015, 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018- УС, 87/2018, 88/2018- УС) и члана 23. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020) у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 31/11, 99/11), у вези члана 358. став 1. истог закона, Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету надлежан Основни суд у Пожаревцу.

Према члану 39. став 1. ЗПП, за суђење је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. Надаље, према члану 3. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 31/2011), суд надлежан за одређивање извршења или обезбеђења је суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште, ако овим законом није другачије одређено.

Одредбом члана 20. ЗПП прописано је да се суд може поводом приговора туженог, огласити месно ненадлежним ако је приговор поднет најдоцније на припремом рочишту или ако оно није одржано до упуштања туженог у расправљање о главној ствари на првом рочишту за главну расправу (став 1) а суд се може огласити по службеној дужности месно ненадлежним, само када постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најдоцније на припремном рочишту или ако оно није одржано, до упуштања туженог у расправљање о главној ствари на првом рочишту за главну расправу (став 2).

Одредбом члана 64. ЗПП прописано је да ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда, странке се могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан (став 1) да овај споразум важи само ако је састављен у писаној форми и ако се тиче одређеног спора или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа (став 3) и да исправу о споразуму тужилац мора приложити уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности или одговор на тужбу.

У овој правној ствари поднет је предлог за извршење на основу веродостојне исправе Основном суду у Пожаревцу, против извршног дужника АА из ..., ..., чиме је извршни поверилац засновао надлежност тог суда. Уз предлог за извршење достављен је Уговор о кредиту бр. ... од ...2006. године и Уговор о кредиту бр. ... од ...2005. године у којима је наведено да уколико дође до судског спора, уговорне стране одређују „надлежност суда у Београду“.

На основу овако закљученог споразума о месној надлежности, није могуће установити надлежност Другог основног суда у Београду.

Наиме, у конкретном случају, не постоји тачка везивања која би установила надлежност Другог основног суда у Београду, с обзиром да је споразум о надлежности неодређен, јер је уговорена надлежност „суда у Београду“, а не тачно одређеног суда.

У том смислу, а како се не ради о спору у коме постоји искључива месна надлежност одређеног суда, надлежност суда за поступање у овој правној ствари одређује се на основу општих правила о месној надлежности, тј на основу одредбе члана 39. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић